

حذف از مرحله گروهی، سناریو تکراری برای فوتبال ایران

در شبی که همه ایرانی‌ها امید به برپایی جشن صعود داشتند رؤیایا به حقیقت تبدیل نشد و شکست یک بر صفر در مقابل آمریکا، تیم فوتبال ایران را در صعود به مرحله حذفی ناکام گذاشت.

بازی محتاطانه و پرانتقاد تیم ملی زمینه را برای میدان‌داری و یکه‌تازی آمریکا فراهم کرد. وقتی تیمی با اندیشه دفاعی و با هدف کسب یک امتیاز قدم به مستطیل سبز بگذارد خواسته و ناخواسته توپ و میدان را در اختیار حریف می‌گذارد و ناگفته پیداست که در چنین مواقعی یک اشتباه و یک موقعیت حریف را به مقصد می‌رساند.

در برابر آمریکا، تیم ملی ایران بدون برنامه و شتابزده عمل می‌کرد. وقتی برنامه‌ای برای رسیدن به دروازه حریف نداشته باشی و حفظ دروازه خود را در اولویت قرار بدهی باید تاوان سنگینی چون حذف از جام جهانی و برگشت به خانه داده باشی.

در دیدار با ولز، تیم ایران هدفی جز باز کردن دروازه حریف نداشتلذا با پاسکاری‌های مناسب و خلق موقعیت‌های ایده‌آل به سمت دروازه رقیب یورش می‌برد. حاصل این برنامه‌ریزی و هدف والا را نیز به دست آورد اما در مقابل آمریکا حمله و در تنگنا قرار دادن حریف در اولویت‌های بعدی قرار داشت. اندیشه‌ای که حکم به حذف تیم ملی از دور رقابت‌ها را داد.

همه امیدوار بودند که این‌بار تیم کپروش سنت‌شکنی بکند و برای اولین‌بار در تاریخ فوتبال این کشور، ایران در مرحله حذفی جام جهانی حضور پیدا کند اما بار دیگر به اثبات رسید که در فوتبال آنهایی که با برنامه قدم به رقابت بگذارند و احتیاط و ترس را از خود دور نمایند و از شجاعت لازم برای بهره بردن از لحظه‌ها و فرصت‌ها برخوردار باشند از شانس بالایی برای پیروزی برخوردار خواهند بود.

اعضای تیم آمریکا وقتی یاران ایران را پراشتباه و در پاسکاری‌ها ناموفق دیدند با پاس‌های کوتاه و سرعتی و با گذشت زمان برتری فوتبالی خود را دیکته کردند و در دقیقه 38 به آنچه می‌خواستند رسیدند و هوشمندانه تا آخر بازی از اندوخته خود محافظت نمودند.

سومین تجربه حضور در جام جهانی با سرمربی‌گری کارلوس کیروش جز حذف از مرحله گروهی حاصل دیگری برای فوتبال ما نداشت. آیا باز همچنان بر ادامه همکاری با کیروش اصرار می‌ورزیم و با تصمیم‌گیری‌های احساسی در دنیای محدود فوتبال خود درجا می‌زنیم؟